

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt dr. Bitskey Botond!

Alulírott
Név:

Cím:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1839-2/2014.
Érkezett:	2014 DEC 30.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	P-1

alkotmányjogi panasz indítványt nyújtottam be a deviza-hitelszerződéselem törvénnyel kieroszakolt módosításai ellen. Az Alkotmánybíróságtól hiánypótlási felhívást kaptam. A hiánypótlási felhívás fejléce szerint a beadványomat az Alkotmánybíróság az alábbi ügyszámon tartja nyilván:

Ügyszám: IV/ 1839-1/2014.

A hiánypótló felhívásban az Alkotmánybíróság azt kéri, hogy az 34/2014. (XI. 14.) AB határozatra tekintettel mennyiben kívánom fenntartani az indítványom; továbbá, hogy egészítsem ki az indítványom, mert az nem tartalmaz indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével (Abtv. 52. § (1b) bek.).

Az indítványomat az 34/2014. (XI. 14.) AB határozat ismeretében **teljes terjedelmében fenntartom**. Ennek egyik oka az, hogy nyilvánvalóan az Alkotmánybíróság sem tudja megítélni azt, vajon a beadványomban foglalt alkotmányjogi kérdés ítélt dolognak minősül-e. Ezt egyértelműen mutatja a hiánypótlási beadvány feltételes módban történt megszövegezése („minősülhet”). Ha jelenleg jogvégzett emberek számára sem világos, hogy milyen hatása van az 34/2014. (XI. 14.) AB határozatnak az én általam kezdeményezett eljárásra, akkor azt én sem tudom megítélni. Mindenesetre számomra úgy tűnik, hogy a beadványom és az 34/2014. (XI. 14.) AB határozat tartalma között több lényeges eltérés is van. Ilyen eltérés pl. hogy az én beadványom a 2014. évi XL. törvény ellen is irányul, valamint hogy a jogsérelmek között felsoroltam az Alaptörvény I. és II. cikkeit is. Ezen kívül az 34/2014. (XI. 14.) AB határozatból nem derül ki, hogyan értelmezi az Alkotmánybíróság a „bíróság” kifejezést az Alaptörvény XXVIII. cikkében, és miért gondolja az Alkotmánybíróság, hogy az Országgyűlés eleget tesz a „bíróság” fogalmának.

A másik oka, amiért az indítványomat teljes terjedelmében fenntartom az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 35. cikk 1. pontja. Ezen pont szerint ugyanis „*az összes hazai jogorvoslati lehetőséget*” ki kell merítenem ahhoz, hogy a magyar parlament által okozott jogsértés ügyében az Európai Emberi Jogi Bírósághoz fordulhassak. Az Alkotmánybírósági panasz az „*az összes hazai jogorvoslati lehetőség*” utolsó lépcsőfoka.

Ami az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben szabályozott indoklási kötelezettséget illeti, szeretném felhívni az Alkotmánybíróság figyelmét az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 34. cikkére. Ezen cikk első mondata szerint ahhoz, hogy az Európai Emberi Jogi Bírósághoz fordulhassak jogorvoslatért, nem(!) szükséges a beadványomat megindokolnom. Az egyezmény szerint elegendő, ha azt **állítom**, hogy az egyezményben biztosított jogok megsértésének vagyok az áldozata. Az indoklás tekintetében tehát az Abtv. 52. § (1b) bekezdése magasabb elvárásokat támaszt a beadványommal szemben, mint az egyezmény 34. cikkének első mondata.

Emiatt felmerül a kérdés, hogy támaszthat-e a magyar jog magasabb feltételeket a beadvánnyal szemben, mit az európai egyezmény. Az egyezmény 34. cikkének második mondata szerint Magyarország kötelezettséget vállalt arra, hogy semmilyen módon nem akadályozza az egyezményben biztosított jogaim hatékony gyakorlását. Ezzel a kötelezettségvállalással ellentétes az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben szabályozott indoklási kötelezettség. Hiszen az indoklási kötelezettség elriaszthat jogilag képzetlen fogyasztókat attól, hogy az alkotmányjogi panaszt nyújtsanak be, és így elmulasztják kihasználni „*az összes hazai jogorvoslati lehetőséget*”. Ennek a következménye pedig az lenne, hogy nem tudják az egyezményben biztosított jogaik tiszteletben tartását az Európai Emberi Jogi Bíróságon keresztül kikényszeríteni.

Az indítványomban világosan megjelöltem azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyeket jogsértőnek tartok. Az indítványomban továbbá világosan felsoroltam azokat az alkotmányos jogokat, amelyeket a vitatott törvényi rendelkezések megsértének. Ezen felül az indítványomban megneveztem néhány indokot, amelyek az európai jogi hagyományok alapján a vitatott törvényi rendelkezések alaptörvény-ellenességét alátámasztják. Az egyezmény 34. cikkére tekintettel nem kívánom az indítványomat további indokokkal kiegészíteni.

Az Alkotmánybíróság figyelmét csak tájékoztatás képen kívánom felhívni arra az összefüggésre, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálhatja a **jogbiztonság** követelményének megsértését az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalta alapjoggal kapcsolatban is. A tisztességes eljárásra vonatkozó alapjog vizsgálata során ugyanis felmerülhet az a kérdés, vajon tisztességes-e egy olyan bírósági eljárás, aminek a keretében a bíróság a jogbiztonság követelményét sértő jogszabályi rendelkezéseket alkalmaz. Ennek megfelelően, ha egy jogszabály sérti a jogbiztonság elvét (Alaptörvény B) cikk (1) bek.), akkor minden olyan eljárás sérti a tisztességes eljárás elvét (Alaptörvény XXVIII. cikk), amiben az adott jogszabályt alkalmazzák.

Végezetül, ha az Alkotmánybíróság arra az álláspontra jutna, hogy a 34/2014. (XI. 14.) AB határozatban már mindent leírtak arról, amit a magyar jogi kultúra szerint a devizahiteles törvények és az európai egyezmény 6. cikkének összefüggéseiről tudni érdemes (ítélt dolog), akkor az Alkotmánybíróságnak sem lehet kifogása az ellen, ha a felmerült kérdéseket a lehető leghamarabb az Emberi Jogok Európai Bírósága elé terjesztjük. Az egész magyar társadalom érdeke az, hogy kiderüljön, vajon az Alkotmánybíróság határozata megfelel-e az európai jogállami hagyományoknak.

Amennyiben Ön ezzel a hiánypótlással elégedetlen, kérem az Alkotmánybíróságot, hogy végzésben utasítsa vissza az indítványomat (Abtv. 64. § c) pont), annak érdekében, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordulhassak jogorvoslatért.

Kelt: 2014. december 21.

